

Poletje bo še bolj zabavno z dnevnikom Svet24.

Za naročilo pokličite na brezplačno številko 080 4321.

LPP posodobil vozni park z 10 avtobusi na metan

Ljubljanski potniški promet (LPP) je z novimi avtobusi posodobil vozni park. Za nakup so odšteli 2,9 milijona evrov brez DDV. Podjetje ima tako zdaj skupno že 36 avtobusov, ki vozijo na metan. Pri LPP načrtujejo, da bodo tovrstna vozila do leta 2016 oziroma 2017 predstavljala polovico celotnega voznega parka, kar bi pomenilo 107 avtobusov. »Ponudba avtobusov na zemeljski plin je bila zelo ugodna, saj se cene takšnih avtobusov sicer gibljejo nekje med 360.000 in 370.000 evri brez DDV,« je povedal direktor Ljubljanskega potniškega prometa Peter Horvat.

(STA | foto: STA)

24.000 KUN

Slovenski diplomati za žrtve poplav na Hrvaškem

Slovenski diplomati na Hrvaškem so se letos odpovedali običajnemu sprejemu ob dnevu državnosti in namesto tega zbirali denar za območja, ki so jih pred časom prizadele poplave. Slovenska delegacija je včeraj predstavnikom društva za pomoč otrokom z motnjami v razvoju Zvezdice iz Gunje v Slavoniji izročila dobrih 24.000 kun. Prostori društva Zvezdice so bili v majskih poplavah popolnoma uničeni. Izgubili so celotno opremo in dokumentacijo društva, od poslopja pa so ostali zgolj goli zidovi in streha.

(STA | foto: Arhiv Svet24)

Direktor družbe Recikel, Marsel Zadavec

RECIKEL

» Zakonod

INTERVJU Recikel je ena izmed šestih družb za ravnanje z odpadno embalažo. Operativno deluje od 1. januarja. Opozorili so, da se na področju tovrstnega dela pojavljajo različne anomalije, predvsem zaradi nejasne zakonodaje. O družbi, delu, problemih ... smo se pogovarjali z direktorjem Marselom Zadavcem in tehničnim vodjo Jožetom Kobetom.

Novinar: Sašo Avramovič | foto: Arsen Perič/KMA

S kakšnim namenom je bila družba ustanovljena?

Marsel: Naša družba je bila ustanovljena z namenom, da bi na področju ravnanja z odpadno embalažo zavel nov veter. Prepoznali smo, da se na omenjenem področju dogajajo sistemske anomalije in da se prevzemanje odpadne embalaže ne izvaja tako, kot določa zakon ... ker ima v naši skupini družba Salomon vlogo podizvajalca in je bila odvisna od pogodbenih dogovorov z družbami za ravnanje z odpadno embalažo (DROE); cilj teh je bilo zgolj povišanje embalažnine in nenehno zmanjševanje

cene storitve podizvajalca, zato smo bili primorani zaščititi kontinuirano delo naše družbe in njenih delavcev. Dokazali smo, da je vertikalna povezanost DROE in podizvajalcev tudi cenovno učinkovita. Rezultat je nižja embalažnina in s tem neposredna pomoč slovenskemu gospodarstvu.

Dejali ste, da se ne prevzema tako, kakor je z zakonom določeno. Na kaj ciljate?

Jože: Treba je najprej pogledati osnovno logiko, kako embalažni sistem sploh deluje oziroma zakaj se embalažni sistem sploh ustanovi. To je tako imenovana proizvajalčeva odgovornost – se pravi, tisti, ki

Tehnični vodja družbe Recikel, Jože Kobe

Podajanja ni jasna

»DRUŽBA ZA RAVNANJE Z ODPADNO EMBALAŽO IMA USTREZNO DOVOLJENJE AGENCIJE RS ZA OKOLJE. ZA ZAVEZANCE OZIROMA ZA TISTE, KI DAJEJO NA SLOVENSKI TRG SVOJE IZDELKE IN IMAJO Z DRUŽBO SKLENJENO POGODBENO RAZMERJE, ZAGOTAVLJA USTREZNO RAVNANJE Z ODPADNO EMBALAŽO.«

Tehnični vodja Jože Kobe

»PREPOZNALI SMO, DA SE NA OMENJENEM PODROČJU DOGAJAJO SISTEMSKA ANOMALIJE IN DA SE PREVZEMANJE ODPADNE EMBALAŽE NE IZVAJA TAKO, KOT DOLOČA ZAKON.«

Direktor Marsel Zdravec

»JAVNO KOMUNALNO PODJETJE JE TISTO, KI NA OBČINSKI RAVNI ZBIRA ODPADNO EMBALAŽO NA TAKŠEN ALI DRUGAČEN NAČIN, GLEDE NA SVOJE INTERNE AKTE ITD.«

Tehnični vodja Jože Kobe

daje na trg neke izdelke, daje posledično tudi embalažo, in končni potrošnik odpadno embalažo po uporabi izdelka zavrže. Tisti, ki daje na trg, mora omogočiti, da se odpadna embalaža lahko nadalje snovno, organsko ali energetsko predela. Predhodno se mora zagotoviti zbiranje odpadne embalaže. Družba za ravnanje z odpadno embalažo ima ustrezno dovoljenje Agencije RS za okolje. Za zavezance oziroma za tiste, ki dajejo na slovenski trg svoje izdelke in imajo z družbo sklenjeno pogodbeno razmerje, zagotavlja ustrezno ravnanje z odpadno embalažo. To so plačniki. Z embalažnino, ki jo plačujejo družbi, posledično plačujejo zbiranje odpadne embalaže od komunalnih podjetij, njeno nadaljnjo obdelavo in predelavo. Javno komunalno podjetje je tisto, ki na občinski ravni zbira odpadno embalažo na takšen ali drugačen način, glede na svoje interne akte itd. Vedno pa je najprej treba gledati na osnovno stvar, na to, da povzročitelj plača. Zaradi nejasne zakonodaje, ki ne opredeljuje nedvoumnega plačnika sistema in omogoča, da lahko vsak akter zakonodajo razume na svoj način. Na nekem trgu (100-odstotnem trgu) si vsaka družba

zagotovi svoj tržni delež. Delež družb se v Sloveniji izračunava na podlagi poročanja zavezancev o tem, kar dajo v prvem kvartalu na slovenski trg, kar pa ne pomeni dejanskega stanja na trgu ravnanja z odpadno embalažo za celotno leto. Tukaj smo tudi mi, da to zadevo malo popravimo in ta sistem izboljšamo ter pokažemo, kaj dejansko pomeni realen strošek za zavezance (plačnike) ...

Marsel: Prevzemanje komunalne odpadne embalaže ne mešamo z industrijskim delom, kot se je to dogajalo leta do zdaj. Nekatere družbe so si to razlagale namreč tudi tako, da so sicer pobrale dovolj embalaže, ampak ne od komunal. Ključno je, da se embalaža pobira od komunal po odstotku, ki je določen v prvem kvartalu.

Če se ne motim, se embalažnina deli na komunalni in nekomunalni del ...

Jože: Embalaža, ki ostaja kot odpadki v gospodinjstvu, se smatra kot komunalna embalaža, tista, ki ostaja kot odpadki v industriji oziroma pri opravljanju neke dejavnosti, pa kot nekomunalna embalaža. Dogajajo se različne anomalije zakonodajnih osnov.

→ NADALJUJE SE NA NASLEDNJI STRANI

Kjer vsa resnica najde svoje mesto.

Vsi berejo časopis in brskajo po spletnem portalu www.svet24.si.

Zavezanci morajo sicer poročati za obe vrsti embalaže skupaj, in sicer Carinski upravi RS ter družbi. Cilji zbiranja pa so določeni za komunalno embalažo. In tukaj so te anomalije, tukaj prihaja do različnih interpretacij zakonodajnih osnov. Prepletanje omenjenih dveh področij je siva cona. Za odpadno embalažo, ki se zbere v gospodinjstvih kot mešana embalaža, je pot bistveno drugačna, tako snovno kot stroškovno. Ta potuje na sortirne linije, kjer se presortira, obdela in ustrezno predela. Približno 50 odstotkov odpadne embalaže gre v snovno predelavo, 50 odstotkov pa v energetske izrabo kot sosežig, na odlaganje pa pač ne gre nič.

Kaj pa, ko govorimo o statistiki? Kakšne so številke?

Jože: Če se osredotočimo na statistiko embalaže, posredovane na trg v Sloveniji, mislim, da je bil do zdaj trend upadanja. Sicer to ni bilo bistveno odstopanje. Na drugi strani se je zgodil velik premik zaradi uvajanja ločenega zbiranja komunalnih odpadkov v gospodinjstvih. Količina zbrane odpadne embalaže se je bistveno zvišala. V gospodinjstvih se je prej na leto zbralo okoli 40 tisoč ton embalaže, danes pa govorimo o okoli 75 tisoč tonah embalaže v vsej Sloveniji. Podatki so pohvalni tako za komunalna podjetja kot za ločeno zbiranje odpadkov uporabnikov.

Dobro, to so številke območju celotne

države. Kaj pa vaša statistika? Številke družbe Recikel?

Jože: Ravno zdaj je objavljen tržni delež za leto 2014 za vse družbe. Naš tržni delež, po objavi ministrstva za kmetijstvo in okolje, je 13,44 odstotka. To je odstotek odpadne embalaže, kolikor je moramo mi prevzeti od komunalnega podjetja. Torej, če je 75 tisoč ton embalaže zbrane v gospodinjstvih, moramo zbrati 13,44 odstotka od te količine ...

Se pravi, to je okoli deset tisoč ton? Sem prav na hitro izračunal?

Jože: Tako, ja. 10.200 ton, nekaj takšnega. Vendar je to samo mešana komunalna embalaža. Med embalažo se sicer šteje tudi kartonska in steklena embalaža. Za to pa se vodi posebna statistika ...

Marsel: Vsega skupaj pa je več. Okrog 15 tisoč ton, z ostalo embalažo.

Koliko pa je v Sloveniji družb za ravnanje z odpadno embalažo?

Marsel: Šest družb, trenutno. To so Inter-seroh, Slopak, Unirec, mi, Gorenje Surovina in Embakom. Za slovenski trg je to kar veliko. **Predem smo začeli tale intervju, ste dejali, da želite na nekaj posebej opozoriti. Na kaj ste mislili? Kaj vas moti?**

Jože: Ja, jaz mislim, da bi v osnovi morali podati točna pravila igre. To pomeni, da se točno pove, do kod kdo plača, od kod naprej pa je strošek nekoga drugega. Torej, da se določi ta meja in da seveda lahko družba določi ceno, ki bo primerna – ne špekulacijam, ampak izračunom. Le urejen in transparenten sistem lahko zagotavlja dolgoročno stabilnost embalažnih družb. Za nekomunalno odpadno embalažo se točno ve, da ostaja pri podjetjih in ne gre v gospodinjstva, in pri evidenci nima kaj početi skupaj s komunalno embalažo. Družba lahko tako ostaja v nelagodnem položaju. Na drugi strani pa bi se moralo točno določiti, kako se določajo deleži družb. To je ena izmed perečih stvari. Moralo bi se kvartalno določiti dejanske deleže družb, se usklajevati s podatki komunalnih podjetij in med seboj zagotoviti izravnava. To pomeni, da ni dovolj, da je prvi kvartal osnova za določanje deleža družb za celo leto, ker potem dejanska statistika ni pra-

vilna. Tržni delež se objavi zgolj na spletnih straneh ministrstva za kmetijstvo in okolje. Na koncu pa tudi to, da se vodi statistika, kar se tiče zbrane embalaže pri komunalnih podjetjih, da komunalna podjetja oddajajo odpadno embalažo družbam; da tu vlada malo večji nadzor nad tem, kaj se dejansko oddaja, oziroma se zagotovi oddaja vse odpadne embalaže.

Kdo pa je odgovoren za nadzor?

Jože: Kar se tiče evidenc družb, je odgovoren okoljski inšpektor. Kar se tiče ločenega zbiranja v gospodinjstvih – tu pa mi nimamo vpliva. To je zgolj občinska zakonodaja, ki ureja odnos med gospodinjstvi in komunalnim podjetjem. Na tej strani pa so odgovorni mestni redarji ali določene osebe s predpisi.

Kaj pa tuja zakonodaja? So pravila v tujih državah bolj jasna?

Jože: Tako bom rekel, zakonodaja v tujini predvsem nedvoumno podaja pravila, kaj kdo plača, koliko plača, kaj je tisto, kar državo sploh zanima, se pravi komunalna embalaža itd. Vse skupaj je z zakonodajo bolj transparentno urejeno. Družbam je povsem jasno, kaj so njihove obveznosti, in le tako v sistemu ne prihaja do anomalij.

V GOSPODINJSTVIH SE JE PREJ NA LETO ZBRALO OKOLI 40 TISOČ TON EMBALAŽE, DANES PA GOVORIMO O OKOLI 75 TISOČ TONAH EMBALAŽE V VSEJ SLOVENIJI.

Jože Kobe